

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Eugario ep[iscop]o. Cap[itulum]. xxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De discipulis factus est. De hoc heraclides retulit q. xlii. annis in abstinentia vixit: panis et olei modicum sumēs. Qui dū de carnis concupiscentia tentaret: tota nocte in puro stabat tpe hyemali: vt carnes gelu cōstringerentur. Aliqñ etiā spū blasphemie tactus. xl. dieb? sine tecto permāsit. Ad demonibus etiā pluries verberat? est. **D**ie quadā tres maligni spūs i specie clericorū eidē abstitērūt contra fidē catholicam diſputātes: quoz vnus se arrtanū: scōs eunomia: num: tertius apollinariū se dixit: quos oēs ipse ipse dei sapiētia superauit. **E**um ecclesie clares deperissent: ipse ostij partem illā quam clares introribāt signauit: statimq; fores aperuit. Euidā etiā discipulo oīa q̄ sibi p annos. xviij. euenerūt: ante illud tps sibi futura p̄dixit. Per annos. xvi. neq; carnes: neq; coctū: neq; pomū: neq; q̄c̄q; viride comedit: nec balneo vsus fuit. Et cū āno. xvi. ppter stomachi passionē sibi nec cessitas esset coctū comedēdi: panē non tetigit: sed oleravel lenticulā biēno degustauit. Artes q; e fallacias demonū et spiritūus differentias subtiliter nouit. Appropinquās nec: sed tñ p duos annos antea se a carnali impugnationē liberatū fuisse dixit. Etareq; iōgeuus sub impatore valente e seculo migrant. iij. nos. aprilis. Huius discipul? palladius fuit. **H**ic sanctus diuina et humana satura clarus aduersus octo pncipaliū vitioꝝ suggestiones: quas aut p̄mus aduertit: aut inter p̄mos didicit octo ex sacraz s̄farū testimonijs libros opposuit. Ita vt vnā queq; suggestio p̄ra se habeat testimoniū: quē libū ex greco in latinū v̄sse se tradit gēnadi? Scripsit et anachoritis simpliciter viuētibus libū centū sententiā p̄ capta digestū. Eruditus hō et studiosus quāq; gina quē etiā de greco ides gēnadius trāstulit in latinū. Supiore hō iādu dū trāstulū corerit. Scripsit et cenobitis sinai montis doctrinā vite cōis. Virgini deo sacrate libellū edidit religioni sue p̄uenientē ac serui. Paucas etiā sententiolas obscuras valde et solis monachoz cordib? cognoscibiles ondit. Quas etiā gēnadius ex greco latinās fecit. Scripsit et alios duos libros valde p̄tiles. Quoz vn? de actuali vita monachis tritula. Alter hō cognōtionalis. Hec gēnadius de viris illustribus.

De sancto Euagrio ep̄o. Cap. xxix.

Euagrius p̄sbyter alexandrinus: et postmodū antiochen? ep̄s vir acris et p̄lātis ingenij et discipul? arhanasij alexandrini ep̄i fuit. A quo et p̄sb? ordinat? est. Hic vitā beati antonij ab eodē arhanasio in greco scriptā in latinū cōuertit sermonē. Dū adhuc p̄sbyter eēt diuersoz tractat? beato misit hieronymo: vt ipse libro de illustribus tradit. Qui etiā sanctitate insignis antiochie quiescit.

De sancto Iñdoro ep̄scopo et confessoro. Cap. xxx.

Indorus ep̄scop? hispaniensi. que ciuitas est hispanie ex eisdē hispanijs oriūdu tepe herasclij imperatoris: sanctitate claruit et doctrina: vt ait Sigibert?. Qui multavolumina ecclesie dei vtilia cōdidit: videlz Soliloquioꝝ libros duos. Sententiāꝝ libros quattuor. Sinonymoz libros viginti. Ethymologiaꝝ libros viginti. De officijs libros duos. Contra iudeos ad sorozem florentianā libros duos. De significatiōe noui et veteris testamēti ad orosij libros duos. Allegoziarū in quinq; libros moysi libros q̄ncq;. In ioseph vnū. In libū iudiciū vnū In libros regū: librum vnū. De corpore et sanguine dñi librum vnū: et plura alia. De origine officioꝝ libros duos. Itē libū differentiarū. Itē de vita et obitu sanctorū q̄ dñz p̄cesserūt. Itē de natura rerū. Itē libū artū. Itē libū de summo bono. Itē errat et liber decretorū apostolicorū romanorum pontificū canonūq; cōcilioꝝ: q̄ p successiones tempoz diuersis locis p orbē a catholicis ep̄scopis celebrata sunt: que omnia grandī et insigni volumine complūxit. Ex quo cōstat p̄uontis prepositi beluacē. et gratiani decreta: vt plurimum fuisse decerpta: vt dicit Vincētius. Quē uir hispani vita et doctrina p̄fulgidus p̄die nonas aprilis: ibiq; iacet humatus.

De sancto Ambrosio cōfessore. Cap. xxxi.

Ambrosius diaconus

marcionis primū labe infectus: postmodū ab origine corrept? christiane fidei confessor euasit. Et in e uaditione xbi dei studium feruens adhibuit: atq; cōfessionis dominice gloria insignis fuit. huius solerti studio et flagranti industria vi precū et obsecrationum coactus origenes infinita ferme dicant volumina. Notarios nempe scriptozes et scriptozes puellas scribendi peritia appime eruditas exhibuit: et sumptū necessaria affatim ministravit. Ipsum etiam elegantis ingenij suae epistole ipsius ad origenem dare indices sunt. Obijt ante mortem origenis: vt dicit Hieronymus libro de illustribus: et de hoc eusebius. vi. ecclesiastice hystorie mentionem facit. Quē uir autem in domino p̄dite nos. aprilis.

De sancta hyrene uirgine et mar. Cap. xxxij.

Hyrenes uirgo et maritima: soroz sanctaz Agapis et chionie: de quibus superius dictū est tertio nonas aprilis. Postq̄ predicte soroz